

Sygn.akt II Ca 298/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Piotr Starosta

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B.

przeciwko W. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. akt. I C 4471/12

.1. oddała apelację,

2. zasądza od powoda na rzecz radcy prawnego J. C. kwotę

369 złotych z tytułu udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu

apelacyjnym pomocy prawnej z urzędu .

Na oryginale właściwy podpis

II Ca 298/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lutego 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 738 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu .

Apelację od tego wyroku wniósł powód zaskarżając go w całości i zarzucił naruszenie art.6 k.c. poprzez błędne przyjęcie , że powód nie udowodnił wysokości dochłodzonej należności oraz naruszenie prawa procesowego , a w szczególności art. 233§lk.p.c. przez przyjęcie , że powód nie skonkretyzował podstawy sporu i przedmiotu rozstrzygnięcia i art. 207§ 3 k.p.c. poprzez uniemożliwienie powodowi udzielenia wyjaśnień dotyczących podstawy faktycznej roszczenia (okresu za jaki powód dochodzi roszczenia) oraz naruszenie zasady kontradiktoryjności postępowania.

Wskazując na te podstawy wniósł o zmianę domagając się jego uchylenia w całości i rozpoznanie sprawy co do istoty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

apelacja pozwanego nie jest zasadna . Na wstępie zaznaczyć należy , że wobec nieprzeprowadzania przez sąd drugiej instancji postępowania dowodowego - zgodnie z art. 505¹³ § 2k.p.c. uzasadnienie zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa . Wbrew zarzutowi apelującego sąd pierwszej instancji nie naruszył przepisów prawa procesowego ani materialnego i w okolicznościach sprawy wydał tramę orzeczenie .

Zauważyć należy - co jest poza sporem - że powód nie wykazał za jaki okres dochodzi swojego roszczenia , w przeciwnym wypadku nie występowałby o odroczenie rozprawy celem złożenia stosownej dokumentacji finansowo-księgowej . Stąd błędny jest zarzut , że na podstawie przedłożonej dokumentacji sąd pierwszej instancji mógł ustalić za jaki okres czasu powód opiera swoje żądanie.

Sąd Rejonowy na rozprawie w dniu 6 lutego 2013 roku oddalił wniosek o odroczenie rozprawy i udzielił głosu pełnomocnikom stron . Pełnomocnik powoda nie złożył żadnych dalszych wniosków dowodowych a co najistotniejsze nie złożył zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. wnosząc o wpisanie go do protokołu .

Tymczasem celem art. 162 k.p.c. jest pobudzenie inicjatywy stron do kontroli sądu, zwracania uwagi na popełnione przez niego uchybienia procesowe i dążenia do bieżącego, bezzwłocznego ich usuwania oraz przeciwdziałanie możliwości celowego nie wskazywania przez pełnomocników stron spostrzeżonych uchybień, po to, by zapewnić sobie w razie niekorzystnego dla nich wyniku sprawy, podstawy zaskarżenia orzeczenia .

Wprawdzie brzmienie zdania pierwszego omawianego przepisu mogłoby wskazywać, że zgłaszanie sądowi popełnionych przez niego uchybień procesowych jest prawem, a nie obowiązkiem stron, jednak przewidziane w zdaniu drugim konsekwencje niezgłoszenia spostrzeżonego uchybienia są dla strony tak dotkliwe, że w istocie zgłoszenie zastrzeżenia należy uznać za jej obowiązek. Z uwagi na cel art. 162 k.p.c. , którym jest doraźna kontrola czynności sądu i bezzwłoczne doprowadzenie do usunięcia uchybienia, termin zgłaszania zastrzeżeń jest ograniczony i dla strony obecnej na posiedzeniu trwa od chwili dokonania przez sąd kwestionowanej czynności do czasu zakończenia posiedzenia a zatem pełnomocnik powoda obecny na rozprawie w dniu 6 lutego 2013 roku powinien uczynić to niezwłocznie . Niezgłoszenie zastrzeżenia wyklucza możliwość późniejszego powołania się strony na uchybienie procesowe sądu zarówno w toku postępowania w danej instancji, jak i w środkach odwoławczych, nawet jeżeli uchybienia te mogły mieć istotny wpływ na wynik sprawy, chyba że strona uprawdopodobni, iż nie zgłosiła zastrzeżeń bez swej winy oraz gdy chodzi o uchybienia, które sąd powinien wziąć pod uwagę z urzędu.

Z tych względów bezzasadny jest zarówno zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. oraz 207§3k.p.c. jak również zarzut naruszenia zasady kontrydiktoryjności .

Z przytoczonych wyżej względów Sąd Okręgowy na podstawie art.385 k.p.c. oddalił apelację i orzekł o kosztach po myśli art. 98 § 1 i 2 k.p.c w związku z art. 108§ 1 k.p.c . i § 6 pkt.3 i § 12 ust. 1 pkt. 1 oraz § 2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem